

MEHMET OĞUZ

(1930 – 1960)

1930 doğumlu Şehid Terzi Mehmet Oğuz Nazilli'nin dört Mehmetlerinden birisidir. Risale-i Nur okuduğu ve evinde bu kitapları bulundurduğu için, 7 Ocak 1960 tarihinde, bir Perşembe gecesini karakolda dövülerek öldürülen şehidimizdir. Merhum Mehmet Ağabey geriye bir erkek bir de kız evlat bırakmıştır. İşkence hadisesini Nazilli'nin bütün eski nur talebeleri iyi biliyorlar. Kendilerini dinledim. Bedri Doğru ağabey de bunlardan birisidir...

Bu meş'um hadisenin en yakın şahidi ise, o zamanlarda Nazilli'nin en faal nur talebelerinden birisi olan Mehmet Bük'er'dir. Mehmet Bük'er vefat etti... Fakat oğlu Servet Bük'er hayatta ve her şeyi babasından dinlemiş; dinlemenin ötesinde babasıyla beraber zaten hadisenin içinde bulunmuş... 1950 doğumlu Servet Bük'er aynı zamanda Şehid Mehmed Oğuz'un yanında terzi çırağı da yapmış, merhum ustasını iyi tanıyor haliyle. Bu sebeple bildiklerini, yaşadıklarını ve babasının kendisine anlattıklarını bize yazmasını talep ettim. Bizi kırmadı ve olayı teferruatlı bir şekilde anlatan müsvedde halinde yazılı bir metin verdi. Metni düzenledikten sonra kendisini tekrar ziyaret ederek tashih ettirdim. Babası Mehmet Bük'er ile ilgili hatıraları ise yine bu kitap içinde adıyla ilgili bölümdedir... Kendisine teşekkür ediyorum...

NOT: Okunacak hatıralar 2020 yılının Kasım ayında Servet Bük'er tarafından tekrar güncellenmiş olup, bazı düzeltmeler yapmıştır. Şehid terzinin kızı da bildiği noktaları teyid etmiştir. Elimdeki mahkeme kayıtlarından da istifade ettim.

Servet Bük'er Anlatıyor:

Babam ve arkadaşlarının baskın ve hapis hadiseleri çoktur. Mesela; 1960 ihtilalından önceydi. Babam Mehmet Bük'er, Mehmet Ali Özdin, Mehmet Tokyay ve Mehmet Oğuz ağabeyler, yani Nazilli'nin 4 Mehmetleri tutuklandı. Önce Nazilli Cezaevine konuldular. Bizim evimiz cezaeviyle karşı karşıya olduğu için, tedbir olarak kısa bir süre sonra Aydın Kapalı Cezaevine nakledildiler.

Mehmet Bük'er'in oğlu Servet, Şehid Mehmet'in terzi çırağı idi

Babam ve üç arkadaşı bu mahkemede yargılandılar. Çeşitli avukatlara başvuruldu... Fakat babam Mehmet Bük'er hiç birini beğenmedi... "Bizim Avukatımızın

seccadesi çantasında, kellesi koltuğunda, para için çalışmayan birisi olmalı” diyordu. Bu arada Ahmet Feyzi Ağabey ile tanışıklığı olan Avukat Bekir Berk’e bir vesile ile haber ulaştırıldı. Bekir Ağabey o tarihlerde buralarda yeni yeni tanınmaya başlamıştı. Av Bekir Berk kelle koltukta, seccade çantasında bir avukattı...

Bekir ağabeyin ücret konusundaki cevabı ise çok enteresandır. “Bu ağabeyler bu hizmet için kaç para aldılarsa, bana onu verin yeter” deyip davayı karşılıksız almıştı. Babam aradığını bulmuştu...

Ve yargılanan babamlar Av. Bekir Berk’in muhteşem savunması ile önce tahliye edildiler, 17 Ekim 1960 tarihinde de Aydın Ağır Ceza Mahkemesinden beraat ettiler, kitaplarına iade kararı verildi.

Önceki bir davadan da, 24 Temmuz 1959 tarihinde kitaplarına iade kararı verilmişti. Ustam Mehmet Oğuz’un kitapları da dâhildir buna.

ŞEHİT EDİLEN MEHMET OĞUZ’LA EN SON BABAM GÖRÜŞMÜŞTÜ

Server Büker Nazilli Nur davasının fedakâr hadimi Terzi Mehmet Oğuz’un, insana elem ve dehşet veren öldürülme cinayetini şöyle anlatıyor:

“Karakolda dövülerek şehit edilen Terzi Mehmet Oğuz hadisesi şöyle yaşandı:

“Kitaplarına iade kararı verilince, Terzi Mehmet ağabeyimiz Nazilli Hükümet Konağındaki Savcılıktan kitaplarını alıyor, sırtındaki bir çuvala sevinç içinde evine götürüyor... Fakat kader-i İlâhi işte... Hükümet binasından dışarı çıkarken merdivenlerde Komiser Şükrü ile karşılaşılıyor. Komiser Şükrü çok muhalif birisi... Kitapları görünce hazmedemiyor ve Terzi Mehmet Oğuz ağabeyi, “hakkında takibat var” deyip tekrar karakola çağırıyor... Herhalde acele işi vardı ki oradan ayrılıyor... Tarih 7 Ocak 1960. 27 Mayıs İhtilalinin ayak sesleri işitiliyordu o günlerde. Malum zihniyet sahipleri hükümet olamamış ama iktidar onlardaydı...

“İşte o günün yatsı namazında Terzi Mehmet abi ile babam Mehmet Büker Koca Cami’de buluşuyorlar. Namazdan çıktıktan sonra babama: “Beni karakola çağırdılar, gideceğim” diyor. Babam da: “Mübarek, sabah olsun hayr olsun, bu gece vakti gitme karakola... Gitme!” diyor. Belediyenin oradaki heykelin önünde “gitme” diye yarım saat dil döküyor rahmetliye. O zaman 1960 İhtilalı henüz olmamıştı... İki buçuk ay kadar var daha...

“Rahmetli de, “bunlar adam mı yiyecek canım...” deyip ısrar ediyor. Laf uzayınca bir ara, “Abi Abi! Bu ulvi davaya bir baş feda etmeden olmaz” diyor ve karakola teslim olmak üzere oradan ayrılıyor...

“Babam Mehmet Oğuz ağabeye bir türlü laf anlatamaz ama kendisi daha tecrübeli olduğundan, bu işin burada kalmayacağını sezdi ve bizim evi terk etti. Evin aranacağını tahmin etmişti. O gece ayağından rahatsız olan ayakkabıcı Yusuf Ağabey vardı, onun evine gitti. Biz evde kaldık. Bir müddet orada kaldıktan sonra karanlıkta yürüyerek şehir dışına çıkıyor ve birkaç kilometre yürüdükten sonra, şehir dışından geçen bir araç’a biniyor. Sonra üç araç daha değiştirip Balıkesir’e ulaşıyor.

“Fakat vâ esefa... Sabahleyin Terzi Mehmet Oğuz ağabeyin vefat haberini alır... Yine acı ve hasret onu yakar...

“O meş’um gece tam üç kere polisler bizim evi bastılar. Evde arama yaptılar. Hatta ayakkabılarını çıkarmak istemedi polisler. Ben o yaşıma (10 yaş) rağmen çıkarın dedim ve çıkardılar. Üçüncü gelişlerinde rahmetli ustam Terzi Mehmet Oğuz arabanın içindeymiş. Yaralı perişan bir vaziyette...

“Onu içkili, düşmüş falan deyip hastaneye götürürlerken bize uğramışlar. Babamı da alıp götürmek için gelmişler. Öylece ağır yaralı bir vaziyette hastaneye bırakıyorlar Mehmet ağabeyi... Tarih: 7 Ocak 1960.

“Olay böyle... Yoksa Mehmet Oğuz ağabeyin evine baskın yapıp alıp götürme yok. Başka bazı yerlerde bu olay hatalı ve eksik yazılmış. Bunları ben babamdan aynen böyle

dinledim ve kendim yaşadım. Anlattığım gibi bu feci hadiseden önce, Terzi Mehmet ağabey ile en son görüşen babam olmuştu.

Şehid Mehmet Oğuz'un mezar taşı

"Karakoldaki işkence hadisesini ise bir genç olduğu gibi görüyor. Şöyle:

"Aynı gün iki çocuk dövüşürken, birisi öbürüne bıçak çekiyor... Bunları bir bekçi görünce, bıçağı çeken kaçmış, diğerini yakalayıp karakola getirmişler.

"Karakolda da o sırada Mehmed ağabeyi dövüyorlarmış. İşte o çocuk her şeyi görüyor orada... Çocuğun ifadesine göre:

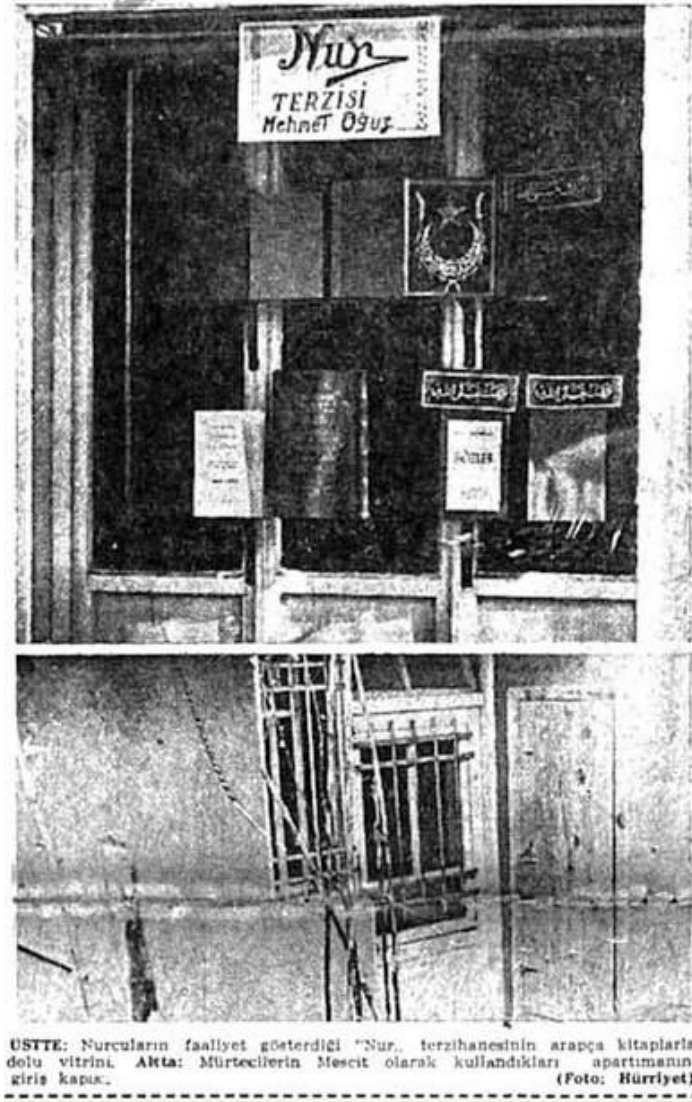
"Mehmed ağabeyin kafasına, koluna, karnına; ellerindeki coplarla, yumruklarla, tekmelerle, insafsızca vuruyorlar. Bir ara herhalde kafasına çok kuvvetli bir darbe gelmiş ki, beyin kanaması geçirip orada yığılıp kalmış. Hemen hastaneye götürmüşler...

"Fakat ne çare ki, Terzi Mehmet Ağabey hastanede beyin kanamasından vefat etti... Suçu sadece Kur'ana hizmet olan bu masum, mübarek insan, dövülerek böyle şehit edilmişti... Dünyada sonuç böyle... Hesap elbette Mahkeme-i Kübra'da bitecek...

"Ben Terzi Mehmet Ağabeyin çırağı idim. Yaz tatilinde iki dönem onun yanında çalıştım. Çok efendi, çok hoş, mübarek bir insandı. Zayıf, uzun boylu, bıyıklı, yüzü biraz kemikliceydi... Allah rahmet eylesin...

"Nazilli'nin en eski nur talebelerinden Yazırlı Hacı Mustafa Öztürk Ağabey, "Şehidimizin kanı yerde kalmasın" diye buradan birçok avukat tuttu. Fakat hepsine baskı yapıp davadan vazgeçirdiler. On bin lira teklif ettiği halde davayı alan avukat olmadı. Sonunda Ahmed Feyzi Ağabey aracılığı ile Av. Bekir Berk'e vekâlet veriliyor..."

Servet Büker'in anlattıkları böyle. Hadisenin devamını Av. Gültekin Sarıgül'le sordum. Şu bilgileri verdi bana: "Terzi Mehmet'in vefatına sebep olan komiserin davası takip edildi... Fakat ufak tefek cezalarla geçiştirildi... Üstelik bu komiser Şükrü terfi ettirilerek, Antalya'nın Elmalı Kazasına tayin edildi. Terzi Mehmed işkence ile şehid olan tek ağabeyimizdir... Allah rahmet eylesin... İnşallah şehittir..." Gültekin Ağabeyin verdiği bilgiler de böyle. Demek ki iş başka mahkemeye kaldı...

HÜRRÜYET GAZETESİNİN NAZİLLİ NURCULUK HABERİ ŞÖYLE:

Üstte: “Nurcuların faaliyet gösterdiği ‘Nur Terzihanesinin’ Arapça kitaplarla dolu vitrini...”

Altta: “Mürtecilerin mescid olarak kullandığı apartmanın giriş kapısı.”

Şehid Terzi Mehmet Oğuz Nazillilerin omuzlarında kabristana götürülüyor